

ницитѣ въ гимназията прѣзъ послѣднитѣ 10 години, явление общо за всички гимназии. Тѣй нпр. сливенската гимназия е имала въ края на 1900/901 учебна год. 677; 1901/902—565; 1902/903—546; 1903/904—523 а въ края на отчетната учебна година 500 ученика. Ако се сравни сегашното число на ученицитѣ въ гимназията съ онова отъ 1896/97—933 ученика, максималното число на ученицитѣ въ тукашната гимназия до днесъ, ще видимъ, че то подиръ 8 години се е намалило съ 433 ученика или съ 46%.

Като главни причини за намаление числото на ученицитѣ въ срѣднитѣ учебни заведения директорътъ изтъкна слѣднитѣ:

1) Общата икономическа криза, която се яви въ още по остра форма при сливенскитѣ граждани съ появяването на филоксерата, която унищожиха голѣмата частъ отъ лозята и остави повече отъ половината граждани безъ срѣдства за прѣпитание;

2) Послѣването на чиновническитѣ и учителски мѣста накара много младежи да се отклонягъ отъ училището и да се заловягъ по-рано за други практически занятия;

3) Отварянето на воената гимназия въ София тѣй сжщо отне отъ тукашната гимназия повече отъ 50 ученика;

4) Католическата пропаганда въ града, която прѣзъ послѣднитѣ 2 години изпрати въ католическата гимназия въ Одринъ повече отъ 15 ученика;

И най-послѣ 5) общата апатия, която въ послѣдно врѣме се забѣлѣзва въ нѣкои родители, които, водими отъ криво смѣткачество, намиратъ че знанието не било нужно за тѣхнитѣ дѣца. На послѣдната точка директора се спрѣ по-обстоятелствено и съ неопорими доказателства обори това мнѣние и потвърди че всѣкой независимо отъ съсловието има нужда отъ образование и възпитание.

Ето накратко нѣкои отъ аргументигѣ които директора изтъкна:

1. Приложимостта на образование по въ практическия животъ

Значението на усъвършенствуваната техника, която не е нищо друго освѣнъ практическо приложение науката най-ясно се вижда въ успѣха на промишленото производство. Произвеждането на суровитѣ продукти съставлява една малка частъ отъ стойността на продуктигѣ, приготвени съ помощта на усъвършенствувани сѣчива и човѣшки умъ: колко малко струватъ лененитѣ жици въ сравнение цѣната на хубавитѣ ленени платове или скжпитѣ тантели; мряморътъ е почти безъ пари, въ сравнение съ направената отъ него статуя; желѣзото обработено въ най-фина пружини за часовници е стотина пжти по-скжпо отъ златото.

Да се подигне цѣната на суровитѣ продукти на такава степенъ се дължи на напрѣдка на съврѣмената техника, изискванията на която сж толкова голѣми, че е необходимо подготвени хора съ развитие, похватность и благородно сърдце

Днесъ фабричната индустрия, оничтожи нашитѣ занаяти благодарение на невежеството и непрѣдвидливостта на занаятчиитѣ; а занаятчия който нѣма понягье за напрѣдка на врѣмето, безъ едни общи търговски по-